

УДК 687.016 (075)

**ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛЬОВОГО РІШЕННЯ ФОРМИ
ЖІНОЧОГО ВЕРХНЬОГО ОДЯГУ**

М.В. МАСНА, І.Г. СОЛОНЕНКО, Т.Б. ШВАБСЬКА
Вінницький інститут конструювання одягу і підприємства

В асортименті сучасного одягу набуває розповсюдження жіноче пальто, яке призначене для повсякденного вжитку. На сьогоднішній день для виявлення закономірностей змінювання розвитку стильових рішень жіночого пальто в історичному аспекті основним і найбільш інформаційним є графічний метод зображення, запропонований Т.В. Козловою, оскільки він дозволяє виявити зв'язок між окремими структурними параметрами і геометричним образом форми. Визначення основних базових форм жіночого пальто, виявлення закономірностей їх змінювання у часовому розвитку є актуальним.

Механізм сприйняття предмету базується на тому, що людським оком, насамперед, сприймається об'єкт як сукупності точок фіксації, що групуються навколо кутів зображення фігури [1].

Одяг знаходиться в постійному контакті і взаємодій з поверхнею тіла людини, в результаті яких у людини виникають психологічні відчуття тепла, холоду, комфорту, зручності, тиску, м'язової напруги. Найбільша відповідність одягу розмірами і формою тіла людини в статиці має бути забезпечене в області верхньої опорної поверхні (дотримання балансу). Для виявлення порушень балансу необхідно перевірити співмірність виробу, яка може бути підрозділена на внутрішню і зовнішню. Внутрішня співмірність в основному властива швейним виробам, порівняно щільно прилеглим до тіла.

Отже, точки максимальної кривизни і перетинів контуру є найважливішими точками, оскільки з'єднання їх прямими лініями утворює просту геометричну фігуру – геометричний символ (ГС), що несе в собі інформацію про форму і не спотворює сутність досліджуваного об'єкта [1, 2]. Таким чином, для обґрунтування особливостей виникнення нової форми жіночого пальто, насамперед необхідно провести її до ГС. Визначення ГС форми жіночого пальто створюють умови для визначення базових форм і обґрунтування динаміки їх часового розвитку.

Метою статті є дослідження процесу формоутворення жіночого пальто на основі встановлення циклу розвитку базових форм.

Для виявлення закономірностей будови форми жіночого пальто в історичному аспекті з урахуванням рекомендацій [1-3], дослідження виконанні поетапно.

Згідно статистичних даних відсоток використання основних силуетів розраховується відповідно теорії А.Л. Славінської.

Розроблена ретроспектива жіночого пальто наочно ілюструє динаміку зміни форми та основних пропорцій пальто жіночих вказаного періоду, акцентуючи увагу на притаманних жіночому образу [2].

Усі результати отримані на основі експериментальних досліджень, які

оброблялись за допомогою ЕОМ. Сукупність вимірів представляють у таблицях. Комп'ютер виконує підбір різних типів апроксимуючих ліній. Показником апроксимації вибирається середнє квадратичне відхилення (СКВ), яке повинно бути мінімально можливим.

Для достовірності силуетних ліній жіночого пальто з рисунка на технічний ескіз жіночої фігури у сітці горизонтальних та вертикальних ліній, що обмежують контур жіночого пальто та визначають розташування основних членувань виробу, розраховано коефіцієнт переходу (масштаб рисунка) відповідно до рекомендацій [2]. За результатами перерахунків горизонтальних та вертикальних відрізків відповідно до сітки, на технічний ескіз жіночої фігури нанесені силуетні лінії жіночого пальто відповідного історичного періоду, що дозволило отримати змодельовану пальтом фігуру.

Дослідженнями Т.В. Козлової встановлено три базові форми одягу: прямокутна, трапецеподібна та овальна, що співіснують в кожному періоді часу. В основу базової форми покладено структуру ГС як початкову для подальших її варіацій.

З'єднання точок фіксації пальта жіночого виконується променевими лініями. Для побудови ГС потрібно встановити необхідну кількість точок фіксації та променів, які окреслюють форму пальта жіночого на фігурі. Крім того, за допомогою варіювання кількості точок фіксації ГС утворюються активна або пасивна форми [2].

За результатами аналізу процесу формоутворення жіночого пальто виявлено, що активна форма виявляється через складні конфігурації. Пасивна форма притаманна прямолінійній конфігурації.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що визначено та узагальнено геометричні символи базових форм жіночого пальто. Базуючись на результатах досліджень встановлені математичні моделі, які підтверджують циклічність розвитку базових форм жіночого пальто в досліджуваному періоді серед жіночого асортименту одягу. Виявлено, що модель змінювання силуетних рішень жіночого пальто є найбільш наближеною до теоретичної моделі трапецеподібної форми [1].

Література

1. Черняева А.А., Кривобородова Е.Ю. Проектирование предпочтительных силуэтных решений моделей одежды для женских фигур // Технология легкой промышленности. 2011. – №4. – С. 95-98.
2. Беляева-Экземплярская С.Н. Моделирование одежды по законам зрительного восприятия. – М.: Академия моды, 1996.
3. Славінська А. Л. Основи модульного проектування одягу: Монографія / А. Л.Славінська. – Хмельницький: ХНУ, 2007. – 167 с.